

vljudno vabimo vse bližnje in daljne, da se v nedeljo v obilnem številu odzovejo našemu vabilu in posetijo to mladinsko prireditev, da se tako oddolžimo mladim pevcem za obisk in lepoto slovenske pesmi, ki jo nam bodo mlada grla pokazala.

Rogatec-Gora Oljka. Cerkevni pevski zbor iz Rogatca priredi v nedeljo dne 16. julija izlet na Goro Oljko, kjer bo ob 10. uri sv. maša za izletnike.

Št. Andraž pri Velenju. Ves svet se deli v dva bregova; in enem bregu je svet zagonetnih, nepoznanih in beraških ljudi, na drugem bregu pa svet vseh ostalih ljudi, ljudi, ki imajo denar in ki vladajo in ravnaajo v življenju. Med tema dvema si nasprotnima bregovima teče reka, globoka ter deroča, preko katere vodi ozek most, da ljudje s tega brega morajo za trenutek na onega; pa samo za trenutek, ker vsakemu se mudi nazaj na svojo stran. Vse medsebojne odnose teh dveh svetov nam bo pokazala drama iz življenja beračev »Dva bregova«, ki jo priredi Katoliško prosvetno društvo v nedeljo dne 23. julija ob 3. uri popoldne v Društvenem domu. Ker je ta igra za podeželski oder nekaj povsem novega, vabimo vse domačine in sosede, da pridejo pogledat to predstavo. Vstopnina znaša: sedeži 5 Din, stojišča 3 Din, za šolarje 1 Din. Torej na svidenje! — Odbor.

Braslovče. Po daljšem odmoru se je v nedeljo dne 2. julija popoldne zopet igralo v našem Društvenem domu. Marijina družba je priredila pod vodstvom gđ. Terezije Šketa igro in deklamacije s častilkami g. župniku za god. — Za nedeljo dne 16. julija pripravlja pevsko društvo narodno igro »Voda«.

Bizeljsko. Tukajšnje prostovoljno gasilno društvo slavi letos 40letnico obstoja. Kljub teži krizi je delavnemu načelniku društva, g. Ivanu Smrkeju, uspelo, postaviti nov lep gasilski dom, ki bo v nedeljo dne 16. t. m. slovesno blagoslovljen. Za 40letni jubilej lep dokaz delavnosti društva. Udeležiti se te proslave cela posavska gasilna župa. Iskreno vabijene sosedne fars!

Širite „Sl. Gospodarja!“

zen, ki je zahtevala že več smrtnih žrtev. Od najnovejše bolezni napadeni dobi visoko vročino in umrje v 4 do 8 urah. Zdravnikom je morilka uganka. Ob last je okuženi kraj popolnoma zaprla. V cerkev in šolo ne sme nikdo in vaščani ne smejo občevati s sosednimi kraji.

Sklepanje zakonov na državni kredit.

Letos 20. avgusta stopi v Nemčiji v veljavo zakon, po katerem bosta prejela ženin in nevesta od države posojilo 1000 mark, da si nabavita najpotrebnejše za skupno življenje. Po premoženjskih razmerah novega para se dovoli posojilo brezob-

pismo, naj kupim Colnarjevo posestvo s studencem vred. Počakaj še malo, nikar še ne hodi; zapri zopet vrata, da naju kdo ne sliši! Saj to ne more biti res, kajti potem bi bilo vse, kar sem storil, storjeno zastonj. Kaj ne, nobenih gospodov ni bilo pri Colnarjevih, ki bi prišli tja radi studenca? Kaj ne, da ne? Le malo prestrašiti si me hotela.«

»Gospodje so bili tu! Zdravilišče bodo zidali oni tamle, ne ti.«

»Neumnost je to, bedasto je! Tedaj — tedaj bi bilo — vse zastonj. Ti si burkasta, predeš mi jih — strah vlivaš ljudem — venomer frfotaš okrog studenca kakor netopir — ti, kje pa si?«

Ni je bilo več. Prišla je dekla in prinesla brzojavko. Meden jo je gledal nezavestno.

Igral se je z brzojavko.

»Papirček, zložen papirček! Kaj le je v njem?«

Igral se je in mrmral pred se.

»Naznanila me bo? — Ječa? — Studenec? —

Štirje gospodje so bili tam? Vse to je neumnost.

Dr. Janko Pihlar

specialist za notranje bolezni

Maribor, Prešernova ulica 2

ordinira redno vsak delavnik od 8. do 12. in od 2. do 4. ure.

Ob nedeljah in praznikih ne ordinira.

Otroško romanje

v svetišča Slomškove mladosti.

Otroci, mladino! ljublj, starši, vzgojitelji, kvišku srca! Vzgojitelji! Ne pozabimo, srečna bodočnost naše domovine je v taboru dobrih otrok!

Mladino! ljublj! Ne pozabimo, otroci bodo dobri, dokler bodo s svojimi starši složni v spoštovanju in ljubezni do verskih svetinj slovenskega ljudstva.

Starši! Učite otroke z besedo in z zgledom ljubiti Kristusa in njegovo Cerkev!

Otroci! Slomškov zgled vam kaže pot, po kateri boste vi, ki ste zdaj lep cvet, postali kdaj tudi dober sad v blagor in ponos jugoslovanske domovine.

Otroci, mladino! ljublj, vzgojitelji, poromajmo na tisto lepo Slomškovo pot!

Naše skupno romanje bo 17. julija t. l. Od vsepovsod priroma s prvimi jutranjimi vlaki do Grobelna ob južni železnici, kjer bo sprejem in odhod okrog 8. ure v lepa svetišča Slomškove mladosti.

Pri Materi dobrega Sveta na Završu izvršimo Marijino proslavo.

Pri Sv. Ožoltu na Slomu bomo vprizorili Povišanje sv. križa.

Pri Sv. Martinu na Ponikvi in pod starodavnim šolskim orehom bomo počastili Slomškov spomin.

Otroški romanji, veliki in mali, za vaš duhovni užitek bo torej obilno poskrbljeno; le za telo naj si vsak sam vzame primeren griljalj s seboj.

Otroci in mladino! ljublj, priromajte v številnih skupinah! To bo dan, ko bo na Slomu in na Ponikvi v našem mlademu rodu oživele Slomškova mladost.

Sv. Križ na Slatini: na praznik svč Cirila in Metoda, 5. julija 1933. — Odbor.

Mučenice ženskega gibanja.

Silvija Pankhurst je predavala pred kratkem v Parizu o razvoju angleškega ženskega gibanja. Kar je pripovedovala francoskim sestram, je izvleček iz njenih življenjskih spominov, ki vsebujejo opis bojev takozvanih sufragetk (bojevnice za izenačenje ženskega spola z moškimi glede pravic in dolžnosti) na Angleškem.

Silvija je trdila: »Ni mogoče razumeti gibanja sufragetk, ako kdo ne pozna položaja Angležinje koncem minulega stoletja. Tedaj je imel Anglež pravico, da je lahko pretepel svojo ženo s kot človeški palec debelo palico. Omožene Angležinje niso smele pri sodnji tožiti radi prizadetih krivic in ne prosto razpolagati z denarjem, katerega so si same prislužile. Kar se pa tiče dednih pravic, ženske niti v poštev niso prišle.

V ožigled takemu čisto brezpravnemu položaju smo skušale zanimati možje in žene za zadevo stiskanih žensk. Prirejale smo zborovanja. In da bi bila bolj privlačna, smo nudile poslušalkam čaj s pecivom in za zabavo povabljenih so skrbeli znameniti umetniki.

Naše predloge za ublažitev ženskemu spolu sovražnih zakonov je spodnja zbornica odklonila in poslanci so šli preko teh na dnevni red. Morale smo se odločiti za najostrejši nastop.

Maja 1905 smo priredile pred vrati parlamenta demonstracije, katere je policija enostavno razpodila. Oktobra istega leta je govoril na večjem zborovanju izven Londona tedajni zunanji minister Edvard Grey. Ob tej priliki so zaprli dve ženski: Ano Kenny, delavko, in mojo sestro Kristino. Radi motenja miru so obsodili vsako na 7 dni zopora, a vendar je bila od tedaj zmaga na naši strani. Od taiste ure naprej se je začelo zanimati za naš boj časopisje.

Leta 1906 so vlaknili mene pod ključ in sem se vicala v zaporih v Holloway

Na stotisoče gosi je. Ta ženska pa je največja. In nje nihče ne mara za Martinovo. Prestara in preremežna. Kar nič sočna!»

Zasmejal se je glasno, skoraj blaženo.

Bil je na robu blaznosti.

Končno je le odprl brzojavko.

»Izvedeli smo, da se mogočna denarna družba pogaja za objekt s posestniki samimi, zato odstopamo od načrta.«

To ga je privedlo nazaj v resnično življenje.

Torej je bilo res, kar mu je bila povedala starka?

Studenec je bil zanj izgubljen?

In vse je bilo storjeno zastonj?

Debelo uro je sedel Meden za mizo, ne da bi se ganil. Nato je poiskal papir, pero in uradni pečat. Ure in ure je pisal, počasi slikal črke na papir...

Drugo jutro so našli Medena obešenega.

tri tedne. To je bila prva od mojih 15 obsodb. Pozneje so demonstrirale sufragetke v spodnji zbornici na tribuni za ženske. Čez dve leti je prejela policija nalog, da mora preprečiti s silo vsako zbiranje žensk. Dve sufragetki sta celo umrli kot žrtvi policijskih udarcev.

Pri nasilju policije smo začele razbijati okna, trgovine in hiše ministrov. Marija Leigh je zažgala gledališče in je pognala sekuro v ministrskega predsednika Asquitha, ko se je peljal na vozu skozi ulice v Dublinu. Sledile so aretacije in obsodbe. Marija Leigh je bila obsojena na 5 let.

Slednjič smo pričele po ječah z gladovnimi stavkami, da bi izvojevale za ženski spol volilno pravico. Uprava jet-

nišnic je odgovorila na ta naš korak s tem, da nas je prisilila k uživanju hrane. Na prisilni način so mene preživljali tri tedne.

Nato je izdala vlada zakon, katerega smo imenovali: »zakon mačke in miši«. Po tej postavi je bilo policiji na prosto dano, da nas je lahko izpustila, ali pa prišla in zaprla.

Leto 1917 nam je prineslo zmago — ženske nad 35 let so dobile volilno pravico in od leta 1928 volijo kakor moški. Danes zahtevamo popolno izenačenje žene. Še danes je mogoča ločitev zakona, ako prelomi zakon mož; med tem ko izposluje žena ločitev, če lahko dokaže pred sodiščem, da zakonolomni mož z njo povrh še nasilno in surovo ravna.



Selnica ob Dravi. Pri nas smo pokopali so-progo tukajšnjega daleč na okoli znanega kolarskega mojstra g. Kotolenko, gospo Ivano Kotolenko. Dosegla je kljub dolgotrajni bolezni lepo starost 68 let. Rajna je bila visoko-spoštovana v domači in okoliških župnijah, kar znači, da je bila okoli 40 otrokom krstna botra. Imela je posebno dobro srce do revežev. Njen mož, naš dobri mojster Nikolaj, pa je itak znan širom naše štajerske domovine kot najboljši kolar. Saj ga celo dražijo s tem, da je bivši turški sultan nameraval pri mojstru Miklavžu naročiti več kočij za svoj harem, a je mojster Kotolenko zamudil visokega sultanovega pooblaščenca s tem, da je predolgo sedel pri sosedu Hernahu. Dasiravno po rodu pol-Haložan, vendar je mojster Kotolenko v Dravski dolini tako izredno priljubljen, da je bil več let župan lepe selniške občine, bil je vodilni organ pri mnogih drugih korporacijah, načelnik Bralnega društva, član načelstva Posojilnice itd. V Kotolenkovo hišo zahajata naš »Slovenski gospodar« in »Slovenec« že od nekdaj. Kotolenkova hiša je naročnica »Slovenskega gospodarja« že od tistega časa, ko je za-

šel izhajati. Udeležba na pogrebu blage pokojnice je bila zelo velika. Na zadnji poti so jo spremljali trije gg. duhovniki. Krsto so postavili v cerkev in pevci so ji zapeli lepo slovo. Blagi ženi želimo nebeško veselje, možu in sorodnikom pa izrekamo sožalje!

Jarenina. (Ganljivo slovo od umrlega moža.) Iz Jarenine nam poročajo: Tu se je dne 4. julija vršil izredno ganljiv pogreb. Po daljšem bolehanju je umrl v Vukovskem dolu tamošnji posestnik Karl Šerbela, star 79 let, oče g. Benedikta Šerbela, namestnika poveljnika straže v mariborski jetnišnici in g. Franca Šerbela, posestnika in gostilničarja v Ljubnem. Rajni oče Šerbela je bil mož-poštenjak, značajan, Slovenec z dušo in telesom ter katoličan, ki se ni nikdar sramoval to javno povedati. V Šerbelovi hiši je bil »Slovenski gospodar« več desetletij stalni in dobrodošel gost. Oče Šerbela ga je silno rad prebiral in je tudi drugim tolmačil, kar je dobrega našel v listu. Rajni je bil priden kot mravija in vse ga je rado imelo. To je pokazal tudi pogreb, katerega je vodil mil. g. kanonik in dekan Čížek. Udeležba je bila prav častna. Ko so dvignili krsto, da jo odnesejo od domače hiše, se je dvignila na smrt bolna 83letna žena Ivana in je z tresočim glasom vzkliknila: »Z Bogom, dragi moj mož! Srečno, pa ne na večno, saj se kmalu vidiva na onem svetu!« Navzoči so pri tem prizoru bili ganjeni do solz. Dobremu možu

kličemo: Naj Ti sveti nebeška luč! Preostalim pa naše iskreno sožalje!

Kapla. Nedavno je pri nas obiskal tat ovčje hleve. Ker je sedanji krizi težko priti do denarja, si je izmislil bolj lahko sredstvo: ukraedel je pri Jožefi Hartman 3 ovce, pri Mariji Vraber si je pa izposodil 1 bidra. Izgovarjal se je, da imajo doma ovce, ne pa koštruna. Kajpada je koštruna takoj prodal. Ker ga že ima roka pravice, bo dobil zaslužen kaznen.

Središče ob Dravi. Razrešeni so bili gg.: Špendija Franc, ki je 12 let županoval v občini Šalovci, in odbornika Miha Ivanuša in Matija Trstenjak istotam. Županske posle v občini Šalovci je prevzel g. Alojzij Šenkar, bivši orožnik in posestnik, nova odbornika pa sta Ivan Mežnarčič in Jakob Jurkovič. — V cvetu mladosti je umrla Nežika Lukašček iz Godeninec. Komaj 23 let staro je ugrabila po večmesečnih mukah zahrbtna jetika. Bila je delavna, mirna in vseskozi poštena in priljubljena mladenka, kar je pričal tudi njen pogreb. — Cecilijo Dvoršak, 71 let staro, je zadela kap, ko je bila na obisku pri svoji hčeri, gostilničarki L. Kosi v Središču.

Sv. Ana pri Borlu. Cerkevno predstojništvo podružnice sv. Ane pri Borlu naznanja, da bomo letos obhajali Anino pobožnost sledeče: Na predvečer sv. Ane ob šestih večernice, na Anino dne 26. julija sv. opravilo ob šestih in ob desetih. V soboto pred Anino nedeljo ob šestih večernice, na Anino nedeljo dne 30. julija dvojno sv. opravilo ob šestih in ob desetih in popoldne večernice. Spovedovalo se bo vsakokrat tudi pred in po večernicah. Častilci sv. Ane pri Borlu prijazno vabljeni!

Laporje. Smrt letos nekam strašno pridno kleplje svojo koso in kosi z njo posebno po Križnem vrhu. Nič manj kot sedem odraslih je zadnje mesece na obeh straneh ceste pobrala. Razen obeh Pobjašev, Ganzittija, Auerja je vzela pred kratkim še Ošino, očeta našega pismonoše, njegovo sosedo Lucijo Razboršek ter dobro mater vzgledni Kodričevi družini. Naj se vsem tam boljše godi! — Naše prosvetno društvo še vedno ni vzpostavljeno. Razumljivo je torej, da so gostilne zmiraj bolj polne, razumljivo, da so se fantje v nedeljo spet do krvavega stepli, pa tudi to molče razumemo, da hodijo nekateri v Konjice na priditve »švabske (nemške) kulturne zveze«, ka-

V njegovem žepu je bilo pismo, zapečatenost z uradnim pečatom.

Naslovljeno je bilo na državnega pravdnika.

Orožnik se je peljal s pismom v mesto. Še tisti dan so zaprli tri ljudi: Jerasa, Golobovko in Jerasovega brata v mestu.

Oproščeni.

Zagovornik Štefana Colnarja je predlagal, naj njegovega varovanca nujno izpuste iz zaporu in naj se pravno postopanje obnovi. Zahteval je tudi kar največjo odškodnino. In zopet je moral stari učitelj na težko pot: pripeljal naj bi oproščenega Colnarja domov. Ravnatelj kaznilnice ga je bil v pismu prosil, naj stori to. Ko so Colnarju povedali, da se je njegova usoda tako hitro preobrnila, ga niso mogli pripraviti do tega, da bi kaj črhnil. Sedel je molče v zaporu in se neverno smehljajal. Tu in tam je skomizgnil z ramami ali pa stresel z glavo. In nato se je zopet začel neverno, zaničljivo smehljati.

Zagovornik mu je prigovarjal; dobil pa ni nobenega odgovora. In tedaj so poklicali starega

učitelja. Colnar mu je mežikal z očmi, kakor da bi bil nekoliko oveseljen, celo škodoželjen. To je bilo tudi vse. Tudi z učiteljem ni izpregovoril, čeprav se je ta celo uro mučil z njim. Tedaj je učitelj vstal, da bi odšel.

Resno in strogo je rekel:

»No, pa ostani tukaj, Colnar. Kakšno korist imam jaz od tega, če greš ti z menoj? Sam bom šel, ti pa stori, kar se ti zljubi. Tukajle imam časopis, ki sem ga prinesel s seboj. O tebi govori! Beri ali ne beri, meni je čisto vseeno!«

Colnar je nekaj zagodrnjal in je onemoglo poskusil, da bi iztegnil roko proti učitelju. Toda učitelj jo je odbil.

»Ne! Najprej se zbudi in izpametuj! Če me hočeš zopet videti, sporoči. Videl bom, če bom imel kaj časa in veselja, da te zopet obiščem.«

Colnar je nekaj zamrmral, ki je zvenelo kakor: »Ostani!«

Toda učitelj je odšel.

Ravnatelju je rekel:

»S preveliko mehko pri njem ne opravimo ničesar. Mehkih besed ne razume več, pozna le

restno, ali pa se mora mož zavezati, da bo odplačeval v mesečnih obrokih. Ako pa zabrede mož v brezposelnost, vgasne dolžnost odplačevanja. Berlinsko časopisje poroča, da je na oblastih že vse polno prošelj za podelitev posojila. Računajo, da bo sklenilo zakonsko zvezo na državni kredit 150.000 parov in od teh bi jih naj odpadlo na Berlin 20.000.

Edisonovo prerokovanje.

Umrli ameriški iznajditelj Edison je izrekel nekoč glede razvoja našega knjižnjega trga čudno prerokbo. Edison je trdil, da je naš sedajni papir za tiskanje knjig